

Flaskpost från Randivåg

Stilla havet, januari – maj 2017

Nya Zeeland



Januari - maj

Vi stannade i Nya Zeeland fram till slutet av maj. Randivåg låg i Whangarei, vi var omväxlande där, åkte runt i Nya Zeeland och var hemma i Sverige.

Vi åkte med bil runt på Nordön under några veckor, först norr ut från Whangarei. Vi reste med vår bil (en till åren kommen Toyota Corolla) och hade våra svenska vänner Christer och Laila med oss. En dag



Kauritredet vi står vid började växa på 1100-talet!

om landets historia.

När vi var tillbaka i Whangarei, vinkade vi av Christer och Laila och fortsatte med våra underhålls- och förbättringsprojekt. Det var framför allt två lite mer omfattande åtgärder vi håller på med. Det ena är att byta ut tre av rutorna i pilothuset då vi fått kondens mellan rutorna (vi har tvåglasfönster). Det gick inte att se ut genom rutorna. Det andra är att slipa ner och lacka teaklisten runt båten. Båda arbetena var tidskrävande om än på olika sätt.

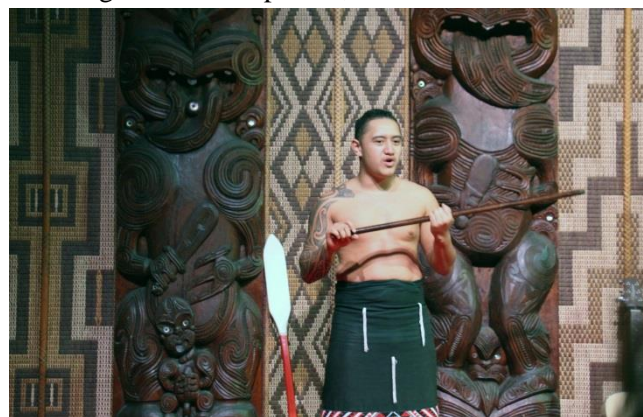
Rutorna måste tas ut, mallar tillverkas och lämnas in så glasmästaren kunde göra nya rutor. Teaklisten (ca 25 meter x 10 cm) går runt båten och först måste lacken tas bort, sen skall teaken slipas och sist lackas många gånger. Båda arbetena kväver uppehållsväder, när det regnar får vi hitta på något annat. Mallarna



Vi har just varit och besökt Hobbitarna som bor i huset här!

besökte vi Kauri museet på västra sidan landet, vilket var riktigt intressant. I den här delen av Nya Zeeland växte tidigare stora Kauriträd på tomterna som de nya bosättarna fick sig tilldelade. De sågade ner träden för att kunna odla grödor, byggde hus och möbler av träden och på några decennier försvann de flesta av kauriträden. I dag planterar man nya träd och ser till att de gamla träd som fortfarande står kvar skyddas. Vi var en hel dag på museet!

Några dagar senare styrde vi norr ut med bilen. Vi var till den nordligaste punkten i landet – Cape Reinga –, tog en tur på den långa stranden ”90 mile beach”, besökte Waitangi (där det första samarbetskontraktet upprättades 1840 mellan ursprungsbefolkningen och nybyggarna) och Opuia. Vädret var väl inte det bästa, men vi fick se många fina utsiktsplatser, museer och lära oss



I Waitangi fick vi se en maoriföreställning i ett traditionellt hus.

till rutorna lämnades in och det skulle ta några veckor innan vi fick de nya rutorna och under tiden valde vi att resa runt södra Nordön med bilen. Denna gång tog vi tält med oss och startade med ett besök hos franska seglarvänner som låg med sin båt *Sodric* i Auckland. Trevligt att träffa Isabelle och Jean-Pierre igen, men också att se lite av huvudstaden. Vi fortsatte söder ut och kom så till byn Matamata och Hobbiton där Hobbitarna i Tolkien- och Hobbitfilmerna bodde. Ja, ja, lite turistiskt och ruskigt dyrt inträde, men det gick inte att åka förbi utan att titta in till Hobbitarna! De hade ordnat det fint med guidade turer i små grupper. Och visst kände vi igen oss från filmerna, det var bara Hobbitarna som saknades!

Vi besökte också vingårdarna kring staden Napier där vi passade på att besöka flera av vingårdarna. Vi valde att följa med en dagstur och guiden var duktig, gruppen liten och vinet gott! Vi såg också geotermiska området vid norra stranden på Lake Taupo och Roturoa en bit norr därom. Det var häftigt att se varmt vatten som sprutade ut ur jorden och bada i poler värmda med det varma svavelhaltiga vattnet.



Tre av våra rutor i pilothuset behövde bytas ut då det kommit fukt mellan de två glasen i rutorna.

Man kunde betala för att besöka varma pooler, vilket vi inte behövde, då det också fanns på campingplatserna!

Efter några veckor fick vi besked om att rutorna var klara och vi styrde norr ut tillbaka Whangarei för att montera in de nya rutorna och lacka klart listen. Arbetet tog lite tid, var rätt kladdigt (både lackning och montering av rutor) men blev bra. Bäst var naturligtvis att kunna se ut genom rutorna igen

När jobbet var klart hade vi kommit till april och vi tänkte besöka Sydön. Vi var inne i hösten, vi trodde det skulle bli för kallt att sova i tält så vi hyrde en liten husbil. Då vi tänkt ta upp Randivåg på land för bottenmålning satte vi henne på land vid Port Whangarei innan vi begav oss till Sydön.

Vår lilla husbil var bra att köra, hade en god madrass att sova

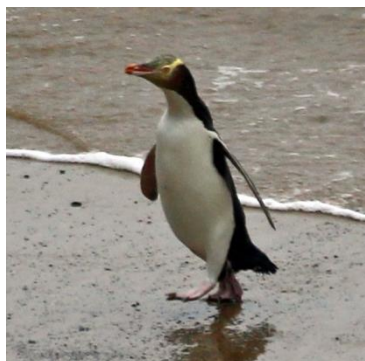
på, men kokmöjligheterna var rätt mediokra. Men då vi bodde på campingplatser där vi kunde laga mat och ta en dusch, klarade vi oss bra. Vi började i norr delen av Sydön, vid det kända vitvinsdistriktet

Marlborough, fortsatte motsols längs kusten via orten Nelson, Abel Tasman nationalpark, de stora glaciärerna Franz Josef och Fox till skidorten Queenstown. Här är bergen höga, skidorterna många och utsikten hänförande. Vi var ju där på hösten och då fanns endast snön på bergstopparna. Skidåkarna fick vänta några månader till. Vi styrde ner till Milford Sound i området som kallas Fjordlands, ett område som påminner lite om Norges fjordar. Vi tog en båttur i området och kunde se både säl, delfiner, sjöfågel och höga klippor. Vackert!

Vi fortsatte färden längs kusten, kom till Bluff som är känt för två saker, ostron och att det är den sydligaste punkten på Nya Zeeländska fastlandet. Vi hade tur som var här i april, säsongen för de goda ostronen är från april



På Sydön var bergen högre och det fanns många vandringsleder i bergen.



Gulögd pingvin på väg upp på land

till och med augusti. Vi ställde oss vid Stirling Point och tittade norr ut där Cape Reinga finns 2000 km norrut. Nya Zeeland är nästan lika långt som Sverige, men inte lika brett. Vi tittade på sjölejon och pingviner på sydkusten och fortsatte längs ostkusten via Dunedin och Christchurch. I centrum av Christchurch drabbades av en jordbävning i februari 2011. Flera hundra personer dog och än i dag håller man på att bygga upp staden. Många containrar fanns det här!

Vi lämnade tillbaka husbilen och tog flyget tillbaka till Auckland och bussen till Whangarei. Båten blev bottenmålad, vi sjösatte och gick tillbaka till Town Basin mitt i stan. I början av maj gjorde vi oss klara för avgång mot Fiji, men det dröjde ändå till den 27 innan vi kom iväg. Det var flera sena orkaner (cykloner) som kom ner mot Australien och Nya Zeeland. Flera av dem som seglade norr ut för tidigt

fick hårt väder över sig eller valde att segla bort från ovädret – till områden de kanske inte tänkt sig.

Lisa och Sven-Gösta